

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمانی اسلام سیاسی امام خمینی(ره) و اسلام سنتی سید حسین نصر

محل انتشار:

فصلنامه علمی جامعه شناسی سیاسی انقلاب اسلامی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مرتضی عمرانی - دانشجوی دکتری گروه علوم سیاسی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

سعید اسلامی - دانشیار گروه علوم سیاسی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

کمال پولادی - استادیار گروه علوم سیاسی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

خلاصه مقاله:

اسلام به عنوان ایدئولوژی ای سیاسی برای اولین بار با پیروزی انقلاب اسلامی محقق شد؛ اما آنچه در این بین کمتر مورد توجه دارد تبیین چرایی و چگونگی شکل گیری و رشد اندیشه اسلام سیاسی می باشد. گفتمان اسلام سیاسی، بر اساس اندیشه های امام خمینی(ره)، بر ولایت فقیه، فقه و روحانیت به عنوان مفسران اصلی شریعت تاکید دارد. اسلام سیاسی فقهاتی نیز پس از انقلاب اسلامی با پشتوانه امام خمینی و روحانیت به عنوان قدرتمندترین گفتمان مطرح گردید. این گفتمان به آرامی نشانه ها و مفاهیم خود را در یک مناظره سخت گفتمانی و در رویارویی با گفتمان های دیگر تثبیت نمود. از سویی از دیرباز تلاشهای بسیاری برای حل چالش بین سنت و مدرنیته صورت گرفته است. اصلی ترین سوالی که در این پژوهش به ذهن متبادر می شود این است که اسلام سنتی که نصر بر آن اصرار می ورزد با اسلام سیاسی امام خمینی(ره) که معیار صحیح فهم معارف دینی است چه تفاوت هایی دارد؟ که یافته های پژوهش حاکی از آن است که اسلام سنتی و به طور کلی سنت گرایی که نصر بر آن اصرار می ورزد با اسلام سیاسی امام خمینی(ره) که معیار صحیح فهم معارف دینی است، در مسائل گوناگونی با هم چالش دارند. و سوال دیگر در این خصوص است که اسلام سیاسی امام خمینی با تاکید بر جاودانگی و جامعیت دین و همچنین پویایی فقه شیعه در اثبات کارایی دین بر چه مباحثی تاکید دارد؟ که یافته ها حاکی از آن است که اسلام سیاسی امام خمینی با تاکید بر جاودانگی و جامعیت دین و همچنین پویایی فقه شیعه به دنبال اثبات کارایی دین برآمده است.

کلمات کلیدی:

اسلام فقهاتی، اسلام سیاسی، امام خمینی(ره)، اسلام سنتی، سید حسین نصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1743328>

